

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

15.

Врз основа на членот 75, ставови 1 и 2 од Уставот на Република Северна Македонија, претседателот на Република Северна Македонија и претседателот на Собранието на Република Северна Македонија издаваат

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА ЗА ЗАЕМНА АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОШ ЗА ДАНОЧНИ ПРАШАЊА, ИЗМЕНЕТА СО ПРОТОКОЛОТ ОД 2010 ГОДИНА

Се прогласува Законот за ратификација на Конвенцијата за заемна административна помош за даночни прашања, изменета со протоколот од 2010 година,

што Собранието на Република Северна Македонија го донесе на седницата одржана на 11 септември 2019 година.

Бр. 08-4950/1
11 септември 2019 година
Скопје

Претседател на Република
Северна Македонија,
Стево Пендаровски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Северна Македонија,
м-р Talat Xhaferi, с.р.

ЗАКОН

ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА КОНВЕНЦИЈАТА ЗА ЗАЕМНА АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОШ ЗА ДАНОЧНИ ПРАШАЊА, ИЗМЕНЕТА СО ПРОТОКОЛОТ ОД 2010 ГОДИНА

Член 1

Се ратификува Конвенцијата за заемна административна помош за даночни прашања, усвоена во Стразбур на 25 јануари 1988 година, изменета со Протоколот од 2010 година, усвоен во Париз на 27 мај 2010 година, чијшто депозитари се Советот на Европа и Организацијата за економска соработка и развој (ОЕЦД), потпишан од Република Македонија на 27 јуни 2018 година.

Член 2

Текстот на Конвенцијата од членот 1 од овој закон, во оригинал на англиски јазик, со превод на македонски јазик, гласи:

МУЛТИЛАТЕРАЛНА КОНВЕНЦИЈА ЗА ЗАЕМНА АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОШ ЗА ДАНОЧНИ ПРАШАЊА

Текстот е изменет и дополнет со одредбите од Протоколот со кој се менува и дополнува Конвенцијата за заемна административна помош за даночни прашања, кој влезе во сила на 1 јуни 2011 година.

Преамбула

Земјите членки на Советот на Европа и земјите членки на Организацијата за економска соработка и развој (ОЕЦД), потписнички на оваа Конвенција,

имајќи предвид дека развојот на меѓународното движење на лица, капитал, стоки и услуги - иако сам по себе е исклучително значаен - ги зголеми можностите за избегнување плаќање данок и даночна евазија, заради што е потребна зголемена соработка помеѓу даночните власти;

поздравувајќи ги различните напори вложени во изминатите години за борба против избегнување плаќање данок и даночна евазија на меѓународно ниво, билатерално и мултилатерално;

имајќи предвид дека се потребни координирани напори помеѓу земјите за да се унапредат сите форми на административна помош за прашања кои се однесуваат на даноци од кој било вид, притоа обезбедувајќи соодветна заштита на правата на даночните обврзници;

согледувајќи дека меѓународната соработка може да има значајна улога во олеснување на соодветното утврдување на даночните обврски и во помагање на даночните обврзници во заштита на нивните права;

имајќи предвид дека основните принципи кои на секој поединец му даваат право на утврдување на неговите права и обврски во согласност со соодветна законска постапка треба да се препознаат преку примена на даночни прашања во сите земји и дека земјите треба да настојуваат да ги заштитат легитимните интереси на даночните обврзници, вклучувајќи и соодветна заштита против дискриминација и двојно оданочување;

уверени, според тоа, дека земјите треба да спроведуваат мерки или да доставуваат информации, имајќи ја предвид потребата за заштита на доверливоста на информациите, и земајќи ги предвид меѓународните инструменти за заштита на приватноста и протекот на лични податоци;

имајќи предвид дека е создадено ново окружување за соработка и дека е пожелно да се обезбеди мултилатерален инструмент за да им се овозможи на што поголем број земји да ги користат предностите на новото окружување за соработка и, во исто време, да ги спроведат највисоките меѓународни стандарди за соработка во даночната област;

со желба да склучат конвенција за заемна административна помош за даночни прашања,

се договорија за следново:

Поглавје I – Област на примена на Конвенцијата

Член 1 – Предмет на Конвенцијата и лица на кои се однесува

1. Страните, во согласност со одредбите од Поглавје IV, меѓусебно си обезбедуваат административна помош за даночни прашања. Таквата помош може да вклучи, онаму каде што е соодветно, мерки што ги преземаат правосудните органи.
2. Таквата административна помош се состои од:
 - а. размена на информации, вклучувајќи и истовремена даночна контрола и учество во даночни контроли во странство;
 - б. помош при наплата, вклучувајќи и мерки за обезбедување; и
 - в. доставување документи.
3. Страната обезбедува административна помош без разлика дали лицето за кое станува збор е резидент или државјанин на страната или на која било друга земја.

Член 2 – Даноци на кои се применува Конвенцијата

1. Оваа Конвенција се применува:

а. на следните даноци:

- i. даноци на доход или на добивка,
- ii. даноци на капитална добивка кои се воведени одвоено од данокот на доход или добивка,
- iii. даноци на нето имот, воведени во име на страната; и

б. на следните даноци:

- i. даноци на доход, добивка, капитална добивка или нето имот, кои се воведени во име на политички поединици или локални власти на страните,
- ii. задолжителни придонеси за социјално осигурување што се плаќаат на општата државна власт или на институции за социјално осигурување основани врз основа на јавното право, и
- iii. даноци од други категории, освен царина, воведени во име на страната, како што следи:

А. данок на имот, наследство или подарок,

Б. даноци на недвижен имот,

В. даноци на општа потрошувачка, како што се данок на додадена вредност или данок на промет,

Г. посебни даноци на стоки и услуги, како што се акцизи,

Д. даноци на користење или сопственост на моторни возила,

Ѓ. даноци на користење или сопственост на подвижен имот, освен моторни возила,

Е. кои било други даноци;

iv. даноците во категориите наведени во подстав iii. погоре, кои се воведени во име на политички поединици или локални власти на страните.

2. Постојните даноци на кои се применува Конвенцијата се наведени во Анекс А во категориите споменати во став 1.

3. Страните го известуваат генералниот секретар на Советот на Европа или генералниот секретар на ОЕЦД (во понатамошниот текст „депозитари“) за секоја измена во Анекс А како резултат на измена во списокот наведен во став 2. Таквата измена ќе важи од првиот ден во месецот по истекот на периодот од три месеци по датумот на кој депозитарот го примил таквото известување.

4. Конвенцијата, исто така, се применува на сите идентични или суштински слични даноци, од нивното усвојување, што се воведени во договорна страна по влегувањето во сила на Конвенцијата во врска со таа страна покрај постојните или наместо постојните даноци наведени во Анекс А и, во тој случај, односната страна известува еден од депозитарите за усвојувањето на односниот данок.

Поглавје II – Општи дефиниции

Член 3 – Дефиниции

1. За целите на оваа Конвенција, освен доколку со контекстот не се бара поинаку:

а. под поимот „земја подносител на барање“ и „земја примател на барањето“ се подразбира секоја страна што поднесува барање за административна помош за даночни прашања и секоја страна од која се бара таква помош;

б. под поимот „данок“ се подразбира секој данок или придонес за социјално осигурување на кој се применува Конвенцијата во согласност со член 2;

в. под поимот „даночно побарување“ се подразбира кој било износ на данок, како и каматата пресметана на него, поврзаните административни парични казни и трошоци поврзани со наплата, што се должат, а не се платени;

г. под поимот „надлежен орган“ се подразбираат лицата и органите наведени во Анекс Б;

д. под поимот „државјани“ во врска со страна се подразбира:

i. секој поединец што има државјанство од таа страна, и

ii. секое правно лице, партнерство, здружение и други субјекти чиј статус како таков произлегува од законите што се во сила во таа страна.

За секоја страна која дала изјава за таа цел, претходно наведените поими ќе го имаат значењето како што е одредено во Анекс В.

2. Во врска со примената на Конвенцијата од која било од страните, кој било поим што не е дефиниран со неа, освен доколку со контекстот не се бара поинаку, го има значењето кое тој, според законите на таа страна, го има во врска со даноците на кои се применува Конвенцијата.

3. Страните известуваат еден од депозитарите за секоја измена направена во анексите Б и В. Таквите измени важат на првиот ден во месецот по истекот на периодот од три месеци по датумот на кој односниот депозитар го примил таквото известување.

Поглавје III – Форми на помош

ОДДЕЛ I – РАЗМЕНА НА ИНФОРМАЦИИ

Член 4 – Општи одредби

1. Страните разменуваат какви било информации, особено како што е предвидено во овој Оддел, кои се предвидливо важни за административно или присилно спроведување на нивното национално законодавство во врска со даноците на кои се применува Конвенцијата.

2. Се брише.

3. Секоја страна може, со изјава испратена до еден од депозитарите, да наведе дека, во согласност со нејзиното национално законодавство, нејзините органи може да го известат нејзиниот резидент или државјанин пред пренесување на информациите што се однесуваат на него, во согласност со членовите 5 и 7.

Член 5 – Размена на информации на барање

1. На барање на земјата подносител на барање, земјата примател на барањето ѝ ги доставува на земјата подносител на барање сите информации наведени во член 4 кои се однесуваат на конкретни лица или трансакции.

2. Доколку информациите достапни во даночната евиденција на земјата примател на барањето не се доволни за да ѝ овозможат да постапи по барањето за доставување информации, таа земја ги презема сите соодветни мерки за да ѝ ги обезбеди побараните информации на земјата подносител на барањето.

Член 6 – Автоматска размена на информации

Во врска со категориите предмети и во согласност со постапките што тие ги утврдуваат со меѓусебен договор, две или повеќе страни автоматски ги разменуваат информациите од член 4.

Член 7 – Спонтана размена на информации

1. Страна, без претходно барање, ѝ ги проследува на друга страна информациите за кои таа има сознание во следниве околности:

а. првоспоменатата страна има основа да претпостави дека постои можност за загуба на даночни приходи кај другата страна;

б. даночен обврзник остварил право на намалување или ослободување од плаќање данок во првоспоменатата страна, што би можело да доведе до зголемување на данокот или на даночната обврска кај другата страна;

в. деловното работење помеѓу даночен обврзник кај едната страна и даночен обврзник кај другата страна се врши преку една или повеќе земји на начин на кој доведува до заштеди на данок кај едната или кај другата страна или и кај двете;

г. страната има основа да претпостави дека заштедите на данок може да произлегуваат од фиктивен пренос на добивка во рамките на групи претпријатија;

д. информациите што другата страна ѝ ги проследила на првспоменатата страна овозможиле добивање информации што може да се важни при утврдување на даночната обврска кај страната која ги проследила.

2. Секоја страна презема такви мерки и спроведува такви постапки кои што се потребни за да се обезбеди дека информациите опишани во став 1 ќе бидат достапни да ѝ се пренесат на другата страна.

Член 8 – Истовремени даночни контроли

1. На барање на една од нив, две или повеќе страни меѓусебно се советуваат со цел да се утврдат предметите и постапките за истовремени даночни контроли. Секоја вклучена страна одлучува дали сака да учествува или не во конкретна истовремена даночна контрола.

2. За целите на оваа Конвенција, под истовремена даночна контрола се подразбира договор помеѓу две или повеќе страни за истовремено вршење контрола, секоја на територијата на својата држава, на даночните работи на лице или лица за кои тие имаат заеднички или поврзан интерес, со цел размена на кои било важни информации што тие ги добиваат на тој начин.

Член 9 – Даночни контроли во странство

1. На барање на надлежниот орган на земјата подносител на барање, надлежниот орган на земјата примател на барањето може да им дозволи на претставниците на надлежниот орган на земјата подносител на барање да присуствуваат во соодветен дел од даночната контрола во земјата примател на барањето.

2. Ако се прифати барањето, надлежниот орган на земјата примател на барањето, што е можно поскоро, го известува надлежниот орган на земјата подносител на барање за времето и местото на контролата, за органот или службеникот назначен за вршење на контролата и за постапките и условите што ги бара земјата примател на барањето за спроведување на контролата. Сите одлуки во врска со спроведувањето на даночната контрола ги донесува земјата примател на барањето.

3. Страна може да извести еден од депозитарите за својата намера да не ги прифати, како општо правило, барањата како што се наведени во став 1. Таквата изјава може да се даде или да се повлече во секое време.

Член 10 – Спротивставени информации

Ако страна добие од друга страна информации за даночните работи на лице кои се чини дека се противречни на информациите што таа ги поседува, таа за тоа ја известува страната која ги обезбедила тие информации.

ОДДЕЛ II - ПОМОШ ПРИ НАПЛАТА

Член 11 – Наплата на даночни побарувања

1. На барање на земјата подносител на барање, земјата примател на барањето, во согласност со одредбите од членовите 14 и 15, ги презема потребните чекори за наплата на даночни побарувања на првспоменатата земја како да се нејзини даночни побарувања.

2. Одредбата од став 1 се применува само на даночни побарувања кои се предмет на инструмент со кој се дозволува нивна присилна наплата во земјата подносител на барање и, освен доколку не е поинаку договорено меѓу односните страни, кои не се спорни.

Меѓутоа, кога станува збор за побарување кон лице кое не е резидент на земјата подносител на барање, став 1 се применува, освен доколку не е поинаку договорено меѓу односните страни, само кога побарувањето повеќе не може да се оспорува.

3. Обврската да се обезбеди помош при наплата на даночни побарувања кои се однесуваат на починато лице или негова оставина е ограничена на вредноста на оставината или на имотот кој го стекнува секој наследник на оставината, во согласност со тоа дали побарувањето ќе се наплати од оставината или од наследниците.

Член 12 – Мерки за обезбедување

На барање на земјата подносител на барање, земјата примател на барањето, со цел наплата на износот на данокот, презема мерки за обезбедување дури и ако побарувањето е спорно или ако не е сè уште предмет на инструмент со кој се дозволува присилна наплата.

Член 13 – Документи што се приложуваат кон барањето

1. Според овој Оддел, кон барањето за административна помош се приложува:

а. изјава дека даночното побарување се однесува на данок на кој се применува Конвенцијата и, во случај на наплата, во согласност со став 2 од член 11, дека даночното побарување не е или не може да биде оспорено,

б. официјална копија од актот со кој се дозволува присилна наплата во земјата подносител на барање, и

в. кој било друг потребен документ за наплатата или за мерките за обезбедување.

2. Инструментот со кој се дозволува присилна наплата во земјата подносител на барање, онаму каде што е соодветно и во согласност со одредбите во сила во земјата примател на барањето, се прифаќа, признава, надополнува или заменува, што е можно поскоро по датумот на прием на барањето за помош, со инструмент со кој се дозволува присилна наплата во земјата примател на барањето.

Член 14 – Рокови

1. Прашања во врска со кој било период по кој даночно побарување не може присилно да се наплати се регулираат со законите на земјата подносител на барање. Во барањето за помош се наведуваат деталите за тој период.
2. Постапките за наплата што ги спроведува земјата примател на барањето во врска со барањето за помош, кои, според законите на таа земја, би имале ефект на одложување или привремено запирање или прекинување на периодот наведен во став 1, го имаат истиот овој ефект во согласност со законите на земјата подносител на барање. Земјата примател на барањето ја известува земјата подносител на барање за ваквите постапки.
3. Во секој случај, земјата примател на барањето не е обврзана да постапи во согласност со барањето за помош што е доставено по период од 15 години од датумот на оригиналниот инструмент со кој се дозволува присилна наплата.

Член 15 – Предност

Даночното побарување при чија наплата се обезбедува помош нема никаква предност во земјата примател на барањето пред даночните побарувања на таа земја дури и ако применетата постапка за наплата е онаа што е применлива на нејзините сопствени даночни побарувања.

Член 16 – Одложување на плаќањето

Земјата примател на барањето може да дозволи одложување на плаќањето или плаќање на рати, ако нејзините закони или управна пракса го дозволуваат тоа во слични околности, но за тоа прво треба да ја извести земјата подносител на барање.

ОДДЕЛ III – ДОСТАВУВАЊЕ ДОКУМЕНТИ

Член 17 – Доставување документи

1. На барање на земјата подносител на барање, земјата примател на барањето му ги доставува на примателот документите, вклучувајќи ги и оние поврзани со судски одлуки, кои произлегуваат од земјата подносител на барањето и кои се однесуваат на данок на кој се применува оваа Конвенција.
2. Земјата примател на барањето ги доставува документите:
 - а. на начин пропишан со нејзиното национално законодавство за доставување документи со суштински слична природа;
 - б. до степен до кој е можно, на посебен начин кој го бара земјата подносител на барање или кој е најблизок на таквиот начин достапен според нејзиното законодавство.
3. Страна може да ги достави документите директно преку пошта на лице на територијата на другата страна.

4. Ништо во Конвенцијата нема да се толкува како поништување на какво било доставување документи од која било од страните во согласност со нивното законодавство.

5. Кога документ се доставува во согласност со овој член, не е потребно да се приложи превод. Меѓутоа, кога примателот не може да го разбере јазикот на документот, земјата примател на барањето ќе изврши превод на документот или подготовка на резиме на нејзиниот јазик или на еден од нејзините службени јазици. Алтернативно, таа може да побара од земјата подносител на барање да го преведе документот или да приложи резиме кон документот на еден од службените јазици на земјата примател на барањето, на Советот на Европа или на ОЕЦД.

Поглавје IV – Одредби што се однесуваат на сите форми на помош

Член 18 – Информации што ги доставува земјата подносител на барање

1. Онаму каде што е соодветно, во барањето за помош се наведуваат:

а. органот или агенцијата кој/а го иницирал/а барањето поднесено од надлежниот орган;

б. името, адресата или кои било други детали што се од помош за утврдување на идентитетот на лицето во врска со кое е поднесено барањето;

в. во случај на барање за информации, формата во која земјата подносител на барање сака да бидат доставени информациите за да се задоволат нејзините потреби;

г. во случај на барање за помош за наплата или мерки на обезбедување, природата на даночното побарување, елементите на даночното побарување и средствата од кои може да се наплати даночното побарување;

д. во случај на барање за доставување документи, природата и предметот на документот што треба да се достави;

ѓ. дали е во согласност со законите и управната пракса на земјата подносител на барање и дали е оправдано во смисла на условите од член 21.2.е.

2. Веднаш штом ќе дознае каква било друга информација што е важна за барањето за помош, земјата подносител на барање ја проследува до земјата примател на барањето.

Член 19 – се брише.

Член 20 – Одговор на барањето за помош

1. Доколку е постапено по барањето за помош, земјата примател на барањето ја известува земјата подносител на барање за преземените активности и за резултатот од помошта што е можно поскоро.

2. Доколку барањето е одбиено, земјата примател на барањето ја известува земјата подносител на барање за таквата одлука и за причините за таквата одлука што е можно поскоро.

3. Доколку, во врска со барањето за информации, земјата подносител на барање ја навела формата во која сака да ѝ бидат доставени информациите, а земјата примарел на барањето може тоа да го стори, земјата примател на барањето ги доставува информациите во бараната форма.

Член 21 – Заштита на лица и ограничување

на обврската за обезбедување помош

1. Ништо од оваа Конвенција не влијае врз правата и заштитата обезбедени за лицата со законите или управната практика на земјата примател на барањето.

2. Со исклучок на член 14, одредбите од оваа Конвенција не се толкуваат како воспоставување обврска на земјата примател на барањето:

а. да спроведува мерки што не се во согласност со нејзините закони или управна практика или законите или управната практика на земјата подносител на барање;

б. да спроведува мерки што би биле спротивни на јавниот поредок (*ordre public*);

в. да обезбедува информации што не можат да се добијат според нејзините закони или нејзината управна практика или според законите на земјата подносител на барање или нејзината управна практика;

г. да обезбедува информации што би откриле некоја трговска, деловна, индустриска, комерцијална или професионална тајна или трговска постапка, или информации чие обелоденување би било во спротивност со јавниот поредок (*ordre public*);

д. да обезбеди административна помош ако и во мера во која смета дека оданочувањето во земјата подносител на барање е спротивно на општоприфатените принципи за оданочување или на одредбите од конвенција за избегнување двојно оданочување, или која било друга конвенција која земјата примател на барањето ја склучила со земјата подносител на барање;

ѓ. да обезбеди административна помош за целите на спроведување или присилно спроведување одредба од даночното право на земјата подносител на барање, или кои било услови поврзани со таквото право, со кои се дискриминира државјанин на земјата примател на барањето во однос на државјанин на земјата подносител на барање во истите околности;

е. да обезбеди административна помош, ако земјата подносител на барање не ги применила сите разумни мерки што се достапни според нејзините закони или управна практика, освен кога прибегнувањето кон такви мерки би можело да доведе до несразмерни потешкотии;

ж. да обезбеди помош при наплата во оние случаи кога административното оптоварување за таа земја е јасно несразмерно со користа што би ја остварила земјата подносител на барање.

3. Ако земјата подносител на барање бара информации во согласност со оваа Конвенција, земјата примател на барањето ги презема своите мерки за собирање информации за да ги обезбеди побараните информации, иако на земјата примател

на барањето може да не ѝ се потребни таквите информации за нејзини сопствени даночни цели. Обврската содржана во претходната реченица е предмет на ограничувањата содржани во оваа Конвенција, но во никој случај таквите ограничувања, вклучувајќи ги и оние од став 1 и став 2, не се толкуваат како одобрување за земјата примател на барањето да одбие да ги обезбеди информациите исклучиво поради тоа што нема домашен интерес за таквите информации.

4. Во никој случај одредбите од оваа Конвенција, вклучувајќи ги и оние од став 1 и став 2, не се толкуваат како одобрување за земјата примател на барањето да го одбие обезбедувањето информации само затоа што истите ги поседува банка, друга финансиска институција, именуван застапник или лице што постапува како посредник или во фидуцијарно својство или затоа што се однесуваат на сопственички интереси во некое лице.

Член 22 – Тајност

1. Секоја информација што ја добила страната врз основа на оваа Конвенција се смета како тајна и се заштитува на ист начин како и информацијата добиена според домашното право на таа страна и, до степенот потребен да се обезбеди потребното ниво на заштита на лични податоци, во согласност со заштитните мерки кои страната што ја доставува информацијата може да ги наведе како потребни според нејзиното домашно право.

2. Таквите информации во секој случај се обелоденуваат само на лица или органи (вклучувајќи ги и судовите и управните или надзорните органи) кои се надлежни за утврдување, собирање или наплата на, присилна наплата или судско гонење во врска со, или решавање по жалби во врска со, даноци на таа страна или контрола на горенаведеното. Само лицата или органите наведени погоре може да ги користат информациите и тоа само за наведените цели.

Тие можат, по исклучок на одредбите од став 1, да ги обелоденат информациите во јавна судска постапка или во судски одлуки поврзани со таквите даноци.

3. Доколку страна стави резервација предвидена во подстав а. од став 1 од член 30, која било друга страна што добива информации од таа страна не може да ги користи информациите за целите на данок во категоријата што е предмет на резервации. Исто така, страна што става таква резервација не може да ги користи информациите добиени според оваа Конвенција за целите на данок од категоријата што подлежи на резервации.

4. По исклучок на одредбите од ставовите 1, 2 и 3, информациите што ги добила страна може да се користат за други цели, кога таквите информации може да се користат за такви други цели според законите на страната која ги доставува информациите и надлежниот орган на таа страна го одобрува таквото користење. Информациите што една страна ѝ ги обезбедува на друга страна, таа друга страна може да ги проследи на трета страна, што подлежи на претходно одобрување од надлежниот орган на првоспоменатата страна.

Член 23 – Постапки

1. Постапките во врска со мерките преземени според оваа Конвенција од земјата примател на барањето се водат единствено пред соодветното тело на таа земја.
2. Постапките поврзани со мерки преземени според оваа Конвенција од земјата подносител на барање, особено оние кои, во областа на наплата, се однесуваат на постоење или на износ на даночно побарување или на инструмент со кој се дозволува присилна наплата, се водат единствено пред соодветното тело на таа земја. Ако се водат такви постапки, земјата подносител на барање ја известува земјата примател на барањето, која пак ја запира постапката во очекување на одлуката на тоа соодветно тело. Меѓутоа, ако земјата подносител на барање го побара тоа од неа, земјата примател на барањето презема мерки за обезбедување за целите на заштита на наплатата. Кое било заинтересирано лице, исто така, може да ја извести земјата примател на барањето за таквата постапка. По добивање на таквата информација, земјата примател на барањето се советува за конкретното прашање, доколку е неопходно, со земјата подносител на барање.
3. Веднаш штом ќе се донесе конечна одлука во постапката, земјата примател на барањето или земјата подносител на барање, како што може да биде случај, ја известува другата земја за одлуката и за импликациите што ги има таа врз барањето за помош.

Поглавје V – Посебни одредби

Член 24 – Спроведување на Конвенцијата

1. Страните заемно комуницираат за спроведување на оваа Конвенција преку своите надлежни органи. Надлежните органи може да комуницираат директно за оваа цел и може да овластат подредени органи да постапуваат во нивно име. Надлежните органи на две или повеќе страни може да се договорат меѓусебе за начинот на примена на Конвенцијата.
2. Кога земјата примател на барањето смета дека примената на оваа Конвенција во конкретен случај би можела да има сериозни и несакани последици, надлежните органи на таа земјата и на земјата подносител на барање меѓусебно се консултираат и настојуваат да ја решат ситуацијата со меѓусебен договор.
3. Спроведувањето и развојот на оваа Конвенција го следи Координативно тело составено од претставници на надлежните органи на страните, под покровителство на ОЕЦД. За таа цел, координативното тело ја препорачува секоја мерка што би можела да придонесе за унапредување на општите цели на Конвенцијата. Конкретно, тоа постапува како форум за проучување нови методи и постапки за унапредување на меѓународната соработка за даночни прашања и, онаму каде што е соодветно, може да препорача ревидирање или измени на Конвенцијата. Земјите што ја имаат потпишано, но сè уште ја немаат ратификувано, прифатено или одобрено Конвенцијата, имаат право да присуствуваат на состаноците на Координативното тело во својство на набљудувачи.

4. Страна може да побара од Координативното тело да достави мислења за толкување на одредбите од Конвенцијата.

5. Кога помеѓу две или повеќе страни се појавуваат потешкотии или двоумење во врска со спроведувањето или толкувањето на Конвенцијата, надлежните органи на тие страни настојуваат да го решат прашањето со меѓусебен договор. За таквиот договор се известува Координативното тело.

6. Генералниот секретар на ОЕЦД ги известува страните и земјите-потписнички кои сè уште ја немаат ратификувано, прифатено или одобрено Конвенцијата за мислењата доставени од Координативното тело во согласност со одредбите од став 4 погоре и за меѓусебните договори постигнати според став 5 погоре.

Член 25 – Јазик

Барањата за помош и одговорите на истите се подготвуваат на еден од службените јазици на ОЕЦД и на Советот на Европа или на кој било друг јазик билатерално договорен помеѓу односните земји договорнички.

Член 26 – Трошоци

Освен доколку не е поинаку билатерално договорено помеѓу односните страни:

а. вообичаените трошоци настанати при обезбедувањето помош се на товар на државата примател на барањето;

б. вонредните трошоци настанати при обезбедувањето помош се на товар на земјата подносител на барање.

Поглавје VI – Завршни одредби

Член 27 – Други меѓународни договори или спогодби

1. Можностите за помош предвидени со оваа Конвенција не ги ограничуваат, ниту пак тие самите се ограничени на, оние содржани во постојни или идни меѓународни договори или други спогодби помеѓу односните страни или други инструменти кои се поврзани со соработка за даночни прашања.

2. По исклучок на став 1, оние страни што се земји членки на Европската унија може да ги применат, во нивните меѓусебни односи, можностите за помош предвидени во Конвенцијата доколку тие овозможуваат поширока соработка од можностите понудени со применливите правила на Европската унија.

Член 28 – Потпишување и влегување во сила на Конвенцијата

1. Оваа Конвенција е отворена за потпишување од земјите членки на Советот на Европа и земјите членки на ОЕЦД. Таа подлежи на ратификација, прифаќање или одобрување. Инструментите за ратификација, прифаќање или одобрување се депонираат кај еден од депозитарите.

2. Оваа Конвенција влегува во сила на првиот ден од месецот кој следи по истекот на периодот од три месеци по датумот на кој пет земји ја изразиле својата согласност да бидат обврзани со Конвенцијата во согласност со одредбите од став 1.

3. Во врска со која било друга земја членка на Советот на Европа или која било земја членка на ОЕЦД која подоцна ја изразила својата согласност да биде обврзана со Конвенцијата, Конвенцијата влегува во сила на првиот ден од месецот кој следи по истекот на периодот од три месеци по датумот на депонирање на инструментот на ратификација, прифаќање или одобрување.

4. Која било земја членка на Советот на Европа или која било земја членка на ОЕЦД која ќе стане страна на Конвенцијата по влегувањето во сила на Протоколот со кој се менува и дополнува оваа Конвенција, отворен за потпишување на 27 мај 2010 година („Протокол 2010“), е страна на Конвенцијата како што е изменета и дополнета со тој Протокол, освен доколку не искаже поинаква намера во писмена комуникација до еден од депозитарите.

5. По влегувањето во сила на Протоколот 2010, секоја земја што не е членка на Советот на Европа или на ОЕЦД може да побара да биде поканета да ја потпише и ратификува оваа Конвенција како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010. Секое такво барање се доставува до еден од депозитарите, кој потоа го доставува до страните. Депозитарот, исто така, го известува Комитетот на министри на Советот на Европа и Советот на ОЕЦД. Одлуката за покана на земјите кои бараат да стана страна на оваа Конвенција се носи со консензус на страните на Конвенцијата преку Координативното тело. Во врска со која било земја што ја ратификува Конвенцијата како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010 во согласност со овој став, оваа Конвенција влегува во сила на првиот ден од месецот што следи по истекот на периодот од три месеци по датумот на депонирање на инструментот за ратификација кај еден од депозитарите.

6. Одредбите од оваа Конвенција, како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010, имаат ефект за административната помош во врска со даночните периоди кои започнуваат на или по 1 јануари во годината што следи по онаа во која Конвенцијата, како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010, влегла во сила во однос на страната или, кога нема даночен период, за административна помош поврзана со даночни обврски кои настанале на или по 1 јануари во годината што следи по онаа во која Конвенцијата, како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010, влегла во сила во однос на страна. Кои било две или повеќе страни може меѓусебно да се договорат Конвенцијата, како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010, да има ефект на административна помош која се однесува на претходни даночни периоди или даночни обврски.

7. По исклучок на став 6, во врска со даночни прашања кои вклучуваат намерно однесување кое подлежи на кривично гонење во согласност со кривичните закони во земјата подносител на барање, одредбите од оваа Конвенција, како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010, се во сила од датумот на влегување во сила во однос на страна во врска со претходни даночни периоди или даночни обврски.

Член 29 – Територијална примена на Конвенцијата

1. Секоја земја може, во моментот на потпишување, или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање или одобрување, да ја наведе територијата или териториите на кои се применува Конвенцијата.
2. Секоја земја може, на кој било подоцнежен датум, со изјава доставена до еден од депозитарите, да ја прошири примената на оваа Конвенција на која било друга територија наведена во изјавата. Во врска со таквата територија, Конвенцијата влегува во сила на првиот ден во месецот што следи по истекот на периодот од три месеци по датумот на прием на таквата изјава од страна на депозитарот.
3. Секоја изјава дадена според кој било од претходните два става може, во врска со која било територија наведена во таквата изјава, да се повлече со известување доставено до еден од депозитарите. Повлекувањето влегува во сила на првиот ден во месецот што следи по истекот на периодот од три месеци по датумот на прием на таквото известување од страна на депозитарот.

Член 30 – Резервации

1. Секоја земја може, во моментот на потпишување или кога го депонира својот инструмент за ратификација, прифаќање или одобрување, или на кој било подоцнежен датум, да изјави дека го задржува правото:
 - а. да не обезбеди никаква форма на помош во врска со даноците на другата страна од која било категорија наведена во подстав б. од став 1 од член 2, под услов тоа да не вклучува ниту еден домашен данок во таа категорија според анекс А од Конвенцијата;
 - б. да не обезбеди помош при наплата на кое било даночно побарување, или при наплата на административна парична казна, за сите даноци или само за даноци од една или повеќе категории наведени во став 1 од член 2;
 - в. да не обезбеди помош во врска со кое било даночно побарување кое постои на датумот на влегување во сила на Конвенцијата во врска со таа земја или, кога претходно е дадена резервација во согласност со подстав а. или б., на датумот на повлекување на таквата резервација во врска со даноци од категоријата за која станува збор;
 - г. да не обезбеди помош при доставување документи за сите даноци или само за даноци од една или повеќе категории наведени во став 1 од член 2;
 - д. да не дозволи доставување документи преку пошта како што е утврдено во став 3 од член 17;
 - ѓ. да го примени став 7 од член 28 исклучиво за административна помош во врска со даночните периоди што започнуваат на или по 1 јануари во третата година што ѝ претходи на онаа во која Конвенцијата, како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010, влегла во сила во однос на страна или, кога нема даночен период, за административна помош поврзана со даночни обврски што настанале на или по

1 јануари во третата година што ѝ претходи на онаа во која Конвенцијата, како што е изменета и дополнета со Протоколот 2010, влегла во сила во однос на страна.

2. Не може да се стават други резервации.

3. По влегувањето во сила на Конвенцијата во однос на страна, таа страна може да стави една или повеќе резервации наведени во став 1 кои не ги ставила во моментот на ратификација, прифаќање или одобрување. Таквите резервации влегуваат во сила на првиот ден во месецот што следи по истекот на периодот од три месеци по датумот на прием на таквата резервација од страна на еден од депозитарите.

4. Секоја страна што ставила резервација во согласност со став 1 и став 3 може целосно или делумно да ја повлече резервацијата преку известување доставено до еден од депозитарите. Таквото повлекување важи на датумот на прием на таквото известување од страна на депозитарот за кој станува збор.

5. Страна што ставила резервација во врска со одредба од оваа Конвенција не може да бара примена на таа одредба од која било друга страна; меѓутоа, таа може, ако резервацијата е делумна, да побара примена на таа одредба во онаа мера во која таа самата ја прифатила.

Член 31 – Откажување

1. Секоја страна може, во кое било време, да ја откаже оваа Конвенција со известување доставено до еден од депозитарите.

2. Таквото откажување влегува во сила на првиот ден во месецот што следи по истекот на периодот од три месеци по датумот на прием на известувањето од страна на депозитарот.

3. Секоја страна што ја откажува Конвенцијата останува обврзана со одредбите од член 22 сè додека поседува каков било документ или информација што ги добила врз основа на Конвенцијата.

Член 32 – Депозитари и нивни функции

1. Депозитарот кој примил акт, известување или кореспонденција ги известува земјите членки на Советот на Европа и земјите членки на ОЕЦД и секоја страна на оваа Конвенција за:

а. секое потпишување;

б. депонирање на кој било инструмент за ратификација, прифаќање или одобрување;

в. кој било датум на влегување во сила на оваа Конвенција во согласност со одредбите од член 28 и член 29;

г. која било изјава дадена во согласност со одредбите од став 3 од член 4 или став 3 од член 9 и повлекувањето на која било таква изјава;

д. која било резервација ставена во согласност со одредбите од член 30 и повлекувањето на која било важечка резервација во согласност со одредбите од став 4 од член 30;

ѓ. кое било известување добиено во согласност со одредбите од став 3 или став 4 од член 2, став 3 од член 3, член 29 или став 1 од член 31;

е. кој било акт, известување или кореспонденција поврзани со оваа Конвенција.

2. Депозитарот кој ја прима кореспонденцијата или подготвува известување во согласност со одредбите од став 1 веднаш го известува другиот депозитар за тоа.

Како сведоци на тоа, долупотпишаните, соодветно овластени, ја потпишаа оваа Конвенција.

Склучена од Депозитарите првиот ден од јуни во 2011 година во согласност со членот X.4 од Протоколот со кој се изменува и дополнува Конвенцијата за заемна административна помош за даночни прашања, на англиски и француски јазик, при што двата текста се подеднакво веродостојни, во два примерока, од кои еден се депонира во архивата на секој Депозитар. Депозитарите доставуваат заверена копија до секоја од страните на Конвенцијата како што е изменета и дополнета со Протоколот и до секоја држава овластена да биде страна.

Член 3

Во моментот на депонирање на инструментот за ратификација, согласно член 30 од Конвенцијата за заемна административна помош за даночни прашања, изменета со Протоколот од 2010 година, (во понатамошниот текст : Конвенцијата), Република Северна Македонија става резерви со следната содржина:

„Согласно член 30, став 1 точка а) од Конвенцијата, Република Северна Македонија го задржува правото да не обезбеди никаква форма на помош во врска со даноците на другата страна од која било категорија наведена во точка б) од став 1 на член 2 на Конвенцијата, под услов тоа да не вклучува ниту еден домашен данок во таа категорија според Анексот А од Конвенцијата:

i. даноци на доход, добивка, капитална добивка или нето имот, кои се воведени во име на политички поединици или локални власти на страните,

iii. даноци од други категории, освен царина, воведени во име на страната, како што следи:

А. данок на имот, наследство или подарок,

Б. даноци на недвижен имот,

Д. даноци на користење или сопственост на моторни возила,

Ѓ. даноци на користење или сопственост на подвижен имот, освен моторни возила,

Е. кои било други даноци;

iv. даноците во категориите наведени во потточка iii погоре, кои се воведени во име на политички поединици или локални власти на страните.

Согласно член 30, став 1 точка б) од Конвенцијата, Република Северна Македонија го задржува правото да не обезбеди помош при наплата на кое било даночно побарување, или при наплата на административна парична казна, за даноците наведени во резервата согласно член 30 став 1 точка а) од Конвенцијата.

Согласно член 30, став 1 точка в) од Конвенцијата, Република Северна Македонија го задржува правото да не обезбеди помош во врска со кое било даночно побарување кое постои на датумот на влегување во сила на Конвенцијата во врска со таа земја или, кога претходно е дадена резерва во согласност со член 30 став 1 точки а) или б) на датумот на повлекување на таквата резерва од страна на Република Северна Македонија.

Согласно член 30, став 1 точка г) од Конвенцијата, Република Северна Македонија го задржува правото да не обезбеди помош при доставување документи за даноците наведени во резервата согласно член 30 став 1 точка а) од Конвенцијата.

Согласно член 30, став 1 точка г) од Конвенцијата, Република Северна Македонија го задржува правото да го примени став 7 од член 28 исклучиво за административна помош во врска со даночните периоди што започнуваат на или по 1 јануари во третата година што ѝ претходи на онаа година во која Конвенцијата, како што е изменета со Протоколот од 2010 година на Конвенцијата, влегла во сила во однос на Република Северна Македонија или, кога нема даночен период, за административна помош поврзана со даночни обврски што настанале на или по 1 јануари во третата година

што ѝ претходи на онаа година во која Конвенцијата, како што е изменета со Протоколот од 2010 година, влегла во сила во однос на Република Северна Македонија.“

Член 4

Во моментот на депонирање на инструментот за ратификација, Република Северна Македонија ги изјавува следните декларации во однос на Конвенцијата:

- Врз основа на член 2 став 2 од Конвенцијата, Република Северна Македонија, изјавува :

“ За Република Северна Македонија, Конвенцијата се применува за даноците наведени во член 2, став 1 од Конвенцијата, кои потпаѓаат под Анекс А “ Постојни даноци” :

Член 2, став 1 точка а), потточка i

- Данок на личен доход

- Данок на добивка

Член 2, став 1 точка б), потточка ii

- Придонеси од задолжително социјално осигурување

Член 2, став 1 точка б), потточка iii В

- Данок на додадена вредност

Член 2, став 1 точка б), потточка iii Г

- Акцизи “

-Врз основа на член 3 став 1 точка г од Конвенцијата, Република Северна Македонија, во однос на Анекс Б “Надлежни органи” изјавува:

“ За Република Северна Македонија, под поимот „надлежен орган“ се подразбира Министерството за финансии или од него овластени претставници.”

-Врз основа на член 3 став 1 точка д од Конвенцијата, Република Северна Македонија во однос на Анекс В „Државјани“ изјавува :

“ Под поимот „државјани“ се подразбира :

i. секој поединец што има државјанство на Република Северна Македонија и

ii. секое правно лице, партнерство, здружение и други субјекти чиј статус

како таков произлегува од законите што се во сила во Република Северна Македонија.”

Член 5

Министерството за финансии се определува како надлежен орган на државната управа што ќе се грижи за извршување на Конвенцијата од член 1 на овој закон.

Член 6

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија”.